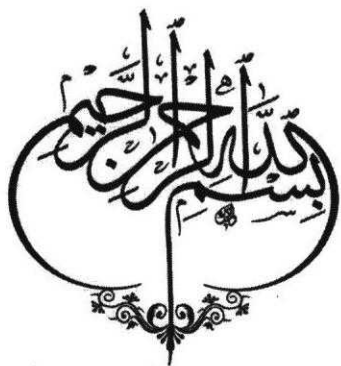
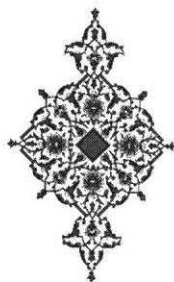

پرتوهای ان آفتاب قرآن

نویسنده: نجف شهبازنژاد

سرشناسه	: شهبازنژاد، نجف، ۱۳۳۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: پرتوهایی از آفتاب قرآن / نویسنده نجف شهبازنژاد.
مشخصات نشر	: تهران : امید فردا، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری	: ل، ۳۷۶ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۷۳۹۸-۸۴-۷
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: قرآن -- بررسی و شناخت Qur'an -- Surveys
موضوع	: قرآن برگزیده ها -- ترجمه ها Qur'an .Selections -- Translations
موضوع	: اسلام -- مطالب گونه گون Islam -- Miscellanea
رده بندی کنگره	: ۳/۶۵BP
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۱۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۲۳۳۲۹۵
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: کتاب

انتشارات امید فردا

پرتوهایی از آفتاب قرآن

نجف شهبازنژاد

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۷۳۹۸-۸۴-۷

چاپ اول : ۱۴۰۲

شمارگان : ۵۰۰ نسخه

قیمت : ۳۴۰۰۰۰ تومان

نشانی : تهران - میدان انقلاب - ابتدای خ آزادی - ابتدای جمالزاده

جنوبی - کوچه دانشور - پلاک ۲ - واحد ۵

تلفکس : ۶۶۹۱۷۴۴۹ تلفن : ۶۶۹۱۳۵۶۸ - ۰۹۳۵۷۶۰۸۵۰۳

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

ی	مقدمه
۱	نیاز انسان
۳	صبح امید
۷	ربوبیت حق
۹	سازمان طبیعت انسان
۱۲	عمل خالصانه
۱۵	ماهیت دنیا
۱۸	خواست های دنیایی
۲۱	بهره های دنیایی
۲۴	نهاد فتنه جوی انسان
۲۷	قبله ی قلب
۲۹	بازار دنیا
۳۱	لقای حق
۳۴	نعمت دین
۳۶	شادی حقیقی
۳۹	أمر الهی
۴۱	دریافت نعمت

۵	حمد الهی
۸	آفت طمع
۱	چشمه ی معرفت
۴	صراطِ مستقیم
۶	سه خصلتِ انسان مؤمن
۱	رفتارِ مؤمن
۴	بیمِ ظلم
۶	ظلم زدایی از نامه ی اعمال
۹	ارزشِ نیکوکاری
۳	خوف و حُزن
۷	عرصه ی اندیشه و عمل
۱	عملِ صالح
۴	پیروزی حق
۶	معیارِ کرامت
۹	حیاتِ مطلق
۷	ثمره ی ناکامی ها
۶	استجابِ دعا
۱	اسبابِ آزمون
۳	ابزار سیر و سلوک

۱۰۸.....	شبِ قدر.....
۱۱۱.....	تقوا.....
۱۱۴.....	گوهرِ ایمان.....
۱۱۷.....	رازِ دریافت و پرداختِ نعمت ها.....
۱۲۰.....	رازِ رسیدن به آرامش.....
۱۲۳.....	پاداشِ اخلاص.....
۱۲۶.....	میزانِ صدق.....
۱۳۰.....	علم و حکمتِ الهی.....
۱۳۳.....	عالم، محفلِ الهی.....
۱۳۶.....	توبه از خواستن.....
۱۳۹.....	ماهیتِ خواست های بشر.....
۱۴۲.....	امتحانِ الهی.....
۱۴۴.....	ایثار.....
۱۴۸.....	زندگی جاودانه.....
۱۵۱.....	اراده ی انسان.....
۱۵۶.....	چند پرسشِ صادقانه.....
۱۵۸.....	شکوهِ بندگی.....
۱۶۳.....	درسِ عبرت.....
۱۶۶.....	سخنی پیرامونِ شرحِ صدر.....
۱۷۱.....	شکوفه ی روح.....

خدا را هزاران سپاس که مقدمات چاپ و نشر این اثر قرآنی را فراهم نمود. همه ی نوشتارهای این اثر قرآنی، ثبت لحظه های شکوهمندی است که با قرآن سپری شده است. همه ی ساعات عمر، همانند گوهرهای گرانبهائی است که باید آن ها را با گوهرهای جاودان معامله کرد.

عزیزان! در شبِ تاریکِ این دنیا، قرآن همچون چراغِ فروزان می درخشد و فضای زندگیِ انسان را روشنایی الهی می بخشد. چقدر زیباست که ظلماتِ این دنیا را با چراغِ تابانِ قرآن سپری سازیم. این کتاب، دفترِ زیباترینِ خاطراتِ قلبی در زندگی است. خاطراتی که ثمره ی انسِ قرآن است. کیمیای قرآن با قلبِ انسان کاری می کند که زبان از بیانِ آن ناتوان است.

شیخ محمود شبستری فرماید:

معانی هرگز اندر حرف ناید
که بحرِ بیکران در ظرف ناید

انسان در پرتوی تدبیرِ در قرآن، می تواند خود را در جوارِ رحمتِ الهی ببیند. در این حالتِ قُربِ شکوهی را شهود می کند که یک لحظه اش از همه ی ذخایرِ آسمانی و زمینی ارزشمندتر است. انسان در آن حال، وقتی که به خود نگاه می کند؛ جز عجز و فقرِ محض و عبدِ محض بودن چیزی را نمی بیند. صحنه ی حضورِ فقیرِ محض و عدمِ محض در برابرِ غنیِ محض و وجودِ محض، بسیار دیدنی است. دیدنِ سایه در برابرِ آفتابِ تابان است.

دوستِ عزیزِ قرآنی!

اگر از دریافتِ ژرفای این نوشتارها، درماندی و توفیقِ درکِ منزلتِ آن‌ها را نیافتی؛ از دامِ انکارِ
های شیطانی پرهیز و این اشعارِ نظامی را زمزمه کن.

ای سُرْمه کشِ بلند بینان در بازکنِ درون نشینان

ای برورقِ تو درسِ ایام ز آغاز رسیده تا به انجام

بره وررقی که حرفِ راندی نقشِ همه درد و حرفِ راندی

رمز و رازِ رسیدن به اعماقِ قرآن، صیقلی قلب و آراسته نمودنِ آن به زینتِ تزکیه و تهذیب
است. یعنی تقویتِ ارتباطِ با خدای مهربان و رسیدن به مقامِ قرب.

حافظ فرماید:

مانع اش غلغلِ چنگ است و شکرِ خوابِ صبح و نه گر بشنود آهِ سَحَرَم باز آید

اُنسِ با قرآن و ژرف نگری در معانیِ بیکرانِ آن، اهلِ آن را به گوهرهای بسیار ارزشمندی
می‌رساند. گوهرهایی که همچون ستارگانِ آسمان بر پیشانیِ دانش‌های بشری می‌درخشند.
غواصی در اقیانوس قرآن مشقتِ های فراوانی دارد ولی نباید از فهمِ معانی قرآن ناامید شد.

دریغ آمد که این لحظه های مبارک ثبت نشود و در منظرِ اهلِ ذوق قرار نگیرد. به همین جهت
هرگاه در اثنای تدبیر در قرآن، شوری در دلم برانگیخته می‌شد بلافاصله آن لحظاتِ توصیف
ناپذیر را در حدِّ بضاعتِ اندکِ خود به رشته ی تحریر در می‌آوردم.

این لحظه های اُنسِ با قرآن، همانند گل های عزیز و خوش رنگی است که باید آن‌ها را غنیمت
شمرد و گرنه به زودی بادِ خزان و گردشِ ایام، هر برگِی از آن را به گوشه ای خواهد فکند.

حافظ فرماید:

چو با حبیب نشینی و باده پیمایی

به یاد دار حریفانِ باده پیمای

همه ی لحظه های عمر، فانی است مگر آن لحظه هایی که با دوستِ ابدی سپری شده باشد
این نوشتار های قرآنی، ثبتِ آن لحظه هایی است که با دوستِ ابدی سپری شده است.

عزیزانِ قرآن دوست! دنیادوستی، نقابی بر چشمِ دلِ ما زده است که مانع از دیدنِ حقایقِ قرآن
می شود. بکوشیم که آن نقاب را از صورتِ دل، برداریم و با چهره ی بی نقابِ بر آیاتِ قرآن
بنگریم.^۱

من این حروفِ نوشتم چنان که غیر ندانست تو هم ز روی کرامت چنان بخوان که تودانی^۲

هربرگی از این نوشتار، گلی است که از باغ قرآن چیده شده است. گل های دنیایی، بقایی
وفایی ندارند؛ خواستم گل های باقی، برای عزیزان هدیه کنم تا همواره مشامِ جانشان از عطرِ آ
معطر گردد.

نجف شهبازنژاد

بهار ۱۴۰۲

۱ - لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ [۵۰:۲۲]

[به او می گویند:] تو از این روز بزرگ در بی خبری و غفلت بودی، پس ما پرده بی خبری را از دیده [بصیرت] ات کنار زدیم در نتیجه
دیده ات امروز بسیار تیزبین است.

۲ - حافظ

